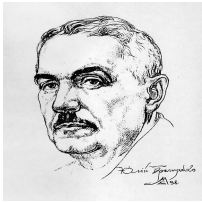

М. М. Вегеш

Браццайко Юлій Михайлович

БРАЦЦАЙКО Юлій Михайлович (19. 04. 1879, с. Глибоке Ужан. комітату, нині Ужгород. р-ну Закарп. обл. – 09. 10. 1955, Ужгород) – громадсько-політичний діяч, адвокат. Брат [М. Браццайка](#). Доктор права (1902). Закін. Будапешт. університет (1902). Мав у Хусті приватну канцелярію (1906–19). У листопаді 1918 засудив діяльність Ужгород. нар. ради за її проугор. позицію, виступив проти угор. закону «Руська Крайна» (грудень 1918), який обмежував автономні права закарп. українців. Один з ініціаторів створення Хуст. нар. ради (17 листопада 1918), проведення Всезакарп. конгресу, на якому 21 січня 1919 схвалено резолюцію про возз'єднання краю з УНР. Згодом Б. обрано головою делегації від Закарпаття на Париз. мирну конф. Від 1919 – чл. Центр. руської нар. ради. Входив до складу «Тимчас. автоном. директорії» (1919–20, відповідав за розвиток торгівлі). У міжвоєн. період працював адвокатом в Ужгороді, відкривши власну канцелярію (1920–38); тоді ж очолював крайове товариство «Просвіта». У 1920 заснував спільно з братом і очолив Руську хлібороб. партію, яка 1923 об'єдналася з Християн. нар. партією А. Волошина. Очолив спілку адвокатів Підкарп. Русі, співзасн. Підкарп. банку, голова товариства «Надія», видавець г. «Українське слово» (1932–38). У 1938 переїхав до Хуста – нової столиці Карпат. України. Член чехо-слов.-угор. комісії з уточнення кордонів між двома державами. Від січня 1939 – в складі Укр. нац. об'єднання, посол до Сейму Карпат. України (12 лютого 1939). Від 15 березня 1939 – міністр фінансів і комунікацій в уряді А. Волошина. На початку угор. окупації очолив делегацію до Будапешта, намагаючись домогтися поступок для українців Закарпаття. Згодом прийняв угор. громадянство й відкрив адвокат. контору в Хусті, де працював до приходу на тер. Закарпаття рад. військ. 1942 репрес. угор. властями за участь у створенні військ. організації, згодом звільнений. 1945 заарешт. органами НКВС і відправл. у виправно-труд. табір Донбасу, після повернення з якого невдовзі помер. Реабіліт. 1992.

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Магочій П. Р. Формування національної самосвідомості: Підкарпатська Русь (1848–1948). Уж., 1994;
2. Постанова на арешт Ю. М. Брацайка // Крізь пекло ГУЛАГів: док., спогади, нариси. Уж., 1996;
3. Белень М. Карпатська Україна у портретах. Уж., 1998;
4. Довганич О. Міністри Карпатської України // Наук. зб. товариства «Просвіта» в Ужгороді. Річник 4(8). Уж., 2000.

Бібліографічний опис:

Бращайко Юлій Михайлович / М. М. Вегеш // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-37672>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).